

Strona główna>Wyszukiwanie przedstawicieli zawodów prawniczych>**Znajdź biegłego**

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji

niderlandzki

językowej [nl](#). Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

Swipe to change

Znajdź biegłego

Niderlandy

Oficjalne tłumaczenie przeglądanej wersji językowej nie istnieje.

Tutaj znajdują Państwo tłumaczenie maszynowe tego tekstu. Ma ono charakter wyłącznie orientacyjny. Autorzy tej strony nie ponoszą odpowiedzialności za jakość tłumaczenia maszynowego.

-----polski-----bułgarskihilizspañskiczeskiduńskiniemieckiestońskigreckiangielskifrancuskichorwacki włoski łotewski
litewski węgierski maltański portugalski rumuński słowacki słoweński fiński szwedzki

I. Wykazy i rejestry biegłych

W Niderlandach funkcjonują dwa rejestry: jeden służy przede wszystkim do celów prawa cywilnego i administracyjnego (LRGD), a drugi przede wszystkim do celów prawa karnego (NRGD). Ponadto funkcjonują również Instytut Biegłych z zakresu Kryminalistyki (NFI) i Instytut Biegłych z zakresu Prawa Ochrony Środowiska (STAB), oba finansowane ze środków niderlandzkiego Skarbu Państwa. Funkcjonuje również Niderlandzkie Stowarzyszenie Ekspertyz Lekarskich (NVMSR). Wykazy biegłych sporządza się w podziale na specjalizacje. Rejestry biegłych prowadzi się w różny sposób: LRGD i NVMSR są rejestrami prywatnymi, NRGD i NFI zarządza Ministerstwo Sprawiedliwości, a STAB jest organem niezależnym działającym wyłącznie na rzecz władzy sądowniczej. W Niderlandach sądy i rejestry działają całkowicie odrębnie – żaden sąd nie prowadzi rejestrów ani nie odpowiada za jakość pracy wyszczególnionych w rejestrze biegłych. Sądy polegają na mechanizmach zapewniania jakości przez organy, które prowadzą rejestry. Sędziowie uczestniczą jednak w procesie dopuszczania biegłych lub ich akredytacji w ramach rejestrów LRGD i NRGD.

Linki:[Krajowy rejestr biegłych sądowych](#)[Niderlandzki rejestr biegłych sądowych](#)[Biegli w zakresie prawa ochrony środowiska i planowania przestrzennego](#)[Niderlandzkie Stowarzyszenie Ekspertyz Lekarskich](#)

Rejestry NRGD/LRGD, NVMSR i strona internetowa STAB są dostępne publicznie. Istnieją narzędzia wyszukiwania, ale strony postępowania nie mogą korzystać z usług biegłych STAB, ponieważ są oni wyznaczani wyłącznie w celu doradzania sędziom, a wyznaczanie ich przez strony postępowania stawiałoby pod znakiem zapytania niezawisłość sędziów. Ogół społeczeństwa: zob. strona „[Znajdź biegłego](#)”. Narzędzie to umożliwia wyszukiwanie wyłącznie biegłych figurujących w rejestrze LRGD. Biegłych można wybrać według specjalizacji. Wszyscy biegli pracujący w STAB figurują również w rejestrze LRGD.

Aby zostać biegłym sądowym, członek NVMSR musi odbyć szkolenie i pomyślnie złożyć egzamin.

Aby zarejestrować się w NRGD, biegły musi przejść procedurę akredytacyjną, która obejmuje zarówno dziedzinę, w której jest wiarygodnym ekspertem, jak również – w kontekście roli biegłego sądowego – umiejętności wymagane do właściwego pełnienia roli biegłego w postępowaniu. LRGD opiera się na certyfikacji norm zawodowych, które określają samorządy zawodowe i stowarzyszenia (branżowe) regulujące określony zawód, a także na kształceniu w zakresie roli biegłego i systemie kształcenia ustawicznego.

STAB zatrudnia biegłych w oparciu o bardzo restrykcyjne normy i stosuje wymagający system kształcenia ustawicznego. Normą w STAB jest wzajemna ocena opinii biegłych.

Biegli nie mają obowiązku składać przyrzeczenia. Biegłych można wykreślić z rejestrów na podstawie formalnych skarg na nieprzestrzeganie przez nich zasad postępowania, które stosuje się w poszczególnych sądach i które w dużej mierze są do siebie zbliżone.

Rejestry są aktualizowane przez zarządzające nimi organy administracji.

II. Kwalifikacje biegłego

Biegli LRGD muszą należeć do samorządu zawodowego, aby móc posługiwać się tytułem biegłego. Samorząd zawodowy określa zatem kryteria profesjonalnego świadczenia usług i wymogi w zakresie kształcenia. NRGD również wymaga od biegłych, którzy chcą znaleźć się w rejestrze, spełnienia wysokich norm kształcenia. Biegli często należą do samorządów zawodowych, ale w niektórych niszowych dziedzinach takie samorządy nie funkcjonują, w związku z czym przynależność do tego rodzaju organów nie jest ściśle wymagana. W STAB, LRGD i najprawdopodobniej również w NRGD wymagane jest kształcenie ustawiczne w formie ustawicznego doskonalenia zawodowego. Przykładowo w STAB przeznaczają się na to 15% czasu, a w LRGD wymaga się, aby na ten cel przeznaczyć co najmniej 6 godzin rocznie. Często samorządy zawodowe akredytują instytucje kształcenia. Muszą udowodnić, że przeprowadziły proces kształcenia, np. poprzez przedstawienie wykazów rejestracji na stronie internetowej przez uczestników kształcenia. Kształcenie obejmuje dwa aspekty: umiejętności niezbędne w kontekście postępowania sądowego oraz wiedzę fachową z konkretnej dziedziny.

III. Wynagrodzenie biegłego

W postępowaniu karnym i administracyjnym wynagrodzenie biegłego pokrywa Skarb Państwa. Obowiązuje system stałych stawek, a biegły oblicza należne wynagrodzenie z góry. W STAB sytuacja jest inna – w tym przypadku wynagrodzenie pokrywa Ministerstwo Środowiska. W postępowaniu cywilnym wynagrodzenie biegłego pokrywają strony.

IV. Odpowiedzialność biegłego

Biegłych pociąga się do odpowiedzialności w trybie przewidzianym w przepisach ogólnych dotyczących zobowiązań umownych i czynów niedozwolonych. Przepisy nie nakładają na biegłych obowiązku posiadania ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej; takiego obowiązku nie może nałożyć również sędzia wyznaczający biegłego. Biegłych może ubezpieczyć przedsiębiorstwo, dla którego pracują. Niezależni biegli ubezpieczają się dobrowolnie, ale niektóre samorządy zawodowe wymagają wykupienia ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej.

V. Dodatkowe informacje na temat postępowania z udziałem biegłego

Najważniejszymi przepisami mającymi zastosowanie w kwestiach związanych z biegłymi sądowymi w Niderlandach są art. 194 kodeksu postępowania cywilnego i art. 8.47 Awb, kodeks administracyjny oraz ustawa o biegłych sądowych w prawie karnym.

Powyższe przepisy stanowią ogólne ramy. Szczegółowe wytyczne dotyczące biegłych sądowych znajdują się w [zaleceniach praktycznych dla biegłych w niderlandzkim postępowaniu cywilnym](#).

Ponadto istnieje oparty na podstawach prawnych kodeks postępowania dla biegłych w prawie karnym oraz kodeks postępowania dla biegłych sądowych wydany przez Wysoki Sąd Administracyjny. W przypadku większości form opinii biegłych obowiązują dodatkowe wymogi w zakresie jakości opinii lub kwalifikacji biegłych.

Tytuł zawodowy biegłego nie podlega ochronie prawnej.

1 Wyznaczenie biegłego

Biegły może zostać wyznaczony przez sąd oraz przez strony postępowania. Tryb wyznaczania biegłych w postępowaniu administracyjnym jest zbliżony do trybu obowiązującego w postępowaniu cywilnym, z tą różnicą, że w postępowaniu administracyjnym koszty ponosi państwo, a w postępowaniu cywilnym – strony postępowania. W każdym przypadku biegły wyznaczony przez sąd ma obowiązek udzielić odpowiedzi na pytania zadane przez sąd (ewentualnie po konsultacji ze stronami). W postępowaniach przed sądem karnym biegłego może wyznaczyć prokurator lub sędzia w toku postępowania przygotowawczego. W tym celu korzysta się z rejestru ustawowego, w przypadku którego biegły musi spełnić bardziej rygorystyczne wymogi niż w przypadku postępowania cywilnego i administracyjnego. Na wszystkich biegłych wyznaczanych przez sąd spoczywa zobowiązanie prawne do zgłaszania wszelkich przypadków konfliktu interesów.

1. a) Wyznaczenie przez sąd

Sąd cywilny dysponuje swobodą uznania w kwestii wyznaczenia biegłego z urzędu albo na wyraźny wniosek strony postępowania w przypadku braku możliwości ustalenia istotnych okoliczności faktycznych w inny sposób. W takim przypadku rozprawę odracza się do dnia sporządzenia opinii biegłego. Sąd zasadniczo może wyznaczyć na biegłego dowolną osobę, którą uznaje za odpowiednią do pełnienia tej funkcji. W praktyce jednak wszystkie sądy najczęściej wyznaczają biegłego figurującego w odpowiednim rejestrze. Biegły jest zobowiązany poinformować sąd o wszelkich przypadkach konfliktu interesów. Biegli wyznaczeni przez sąd mają dostęp do akt sprawy. W postępowaniu cywilnym obowiązują dodatkowe rygorystyczne zasady mające zastosowanie do dodatkowych biegłych, z którymi konsultuje się wyznaczony biegły w trakcie sprawowania swojej funkcji – w takim przypadku strony postępowania należy z wyprzedzeniem poinformować o tożsamości takich dodatkowych osób i o pytaniach, które zostaną im zadane.

1. b) Wyznaczenie przez strony

Jeżeli strony wyznaczają biegłego, robią to zwykle na początku postępowania w celu zgromadzenia dowodów w sprawie. Sąd może uwzględnić opinie biegłych, orzekając w sprawie. Na każdym etapie postępowania sędzia może wyznaczyć biegłego na wniosek stron. Biegli mają obowiązek działać zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami i kodeksem postępowania dla biegłych wyznaczanych przez sąd.

Obie strony mogą wnieść o wyznaczenie konkretnego biegłego i wówczas nie mają zastosowania żadne przepisy szczególne. Sędzia może postanowić o wyznaczeniu jednego biegłego dla obu stron, ale nie jest to powszechna praktyka.

2. Postępowanie

2. a) Postępowanie cywilne

Sąd monitoruje postępy czynności podejmowanych przez biegłego wyłącznie pod względem harmonogramu prac. Nie kontroluje się jakości pracy biegłego ani nie komentuje się tej jakości w wyroku. STAB otrzymuje regularne informacje zwrotne od sądów na temat pracy biegłych, jednak biegli z tej instytucji rzadko są wyznaczani w postępowaniu cywilnym.

Strony mogą zakwestionować opinię biegłego, składając stosowne oświadczenie lub przedstawiając opinię przeciwną. Sądy nie są związane treścią opinii biegłych, ale zwykle uwzględniają opinię wyznaczonego przez siebie biegłego. Biegli wyznaczeni przez strony mają zwykle mniejszy wpływ na wyrok niż biegli wyznaczeni przez sąd. Nie przewidziano żadnej procedury, w ramach której biegli mogliby spotkać się przed rozprawą lub zostać przesłuchani przez stronę przeciwną w celu uszczegółowienia zakresu opinii i przedstawienia różnic sądowi.

Biegli mogą kontaktować się ze stronami w toku postępowania, ale wyłącznie wtedy, gdy jest to konieczne do ustalenia faktów, i wyłącznie w obecności wszystkich stron postępowania. Biegły przeprowadza spotkania w obecności wszystkich stron, aby uzyskać od nich uwagi, chyba że uniemożliwiają to normy zawodowe, takie jak normy mające zastosowanie np. w kwestiach medycznych.

1. Opinia biegłego

W Niderlandach wprowadzono modelowe ramy opinii biegłego. Biegli mają obowiązek przedstawić wstępną opinię, a strony mają prawo przedstawić uwagi. Zarówno we wstępnej opinii, jak i w ostatecznej opinii biegły musi odnieść się do argumentów stron. Sporządzając opinię, biegły nie musi stosować się do żadnych innych szczegółowych wymogów. Na polecenie sądu biegły przedstawia dodatkową opinię, np. w przypadku dodatkowych pytań. Opinię zwykle sporządza się na piśmie, ale może być również przedstawiona ustnie na rozprawie sądowej.

2. Rozprawa sądowa

Sąd nakazuje biegłemu stawienie się na rozprawie wyłącznie w wyjątkowych przypadkach, na wniosek stron lub z urzędu. Przesłuchanie przez stronę przeciwną nie jest powszechnie stosowaną praktyką.

2. b) Inne postępowania

Różnice między postępowaniem cywilnym a innymi postępowaniami nie są znaczne.

Informacje przedstawione na tej stronie zgromadzono w ramach projektu „Znajdź biegłego”. Przekazały je osoby wyznaczone do kontaktów w poszczególnych państwach przez [Europejski Instytut Ekspertyz i Biegłych Sądowych \(EEEI\)](#).

Ostatnia aktualizacja: 10/09/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.